

— Е, какъ е? — извика му Петъръ. — Още ли не можешъ да го случишъ?

— Не се влада лесно, — отговори престорено Борко. — Сега ще го вкарамъ въ плѣвнята. Тамъ по-лесно ще го издебна.

Петъръ се усмихна и влѣзе въ плѣвнята. Борко чу, какъ той поразхвърля сѣното и легна да поспи.

Следъ нѣколко минути Борко вкара кокошкитѣ въ плѣвнята и погледна къмъ леглото на Петра. Той бѣше почналъ да задрѣмва. Презъ това време чифликчията минаваше край плѣвнята и се спрѣ до вратата.

Борко хвана сжда и излѣ всичката вода върху Петра. Той скочи, а кокошкитѣ се разбѣгаха на всички страни. Петъръ почна да бърше лицето си и да се заканва на Борка. Чифликчията премираше отъ смѣхъ.

А Борко погледна съ престорена тжга следъ побѣгналия пѣтелъ и каза:

— Пакъ побѣгна. Ни една капка не попадна върху опашката му.

Хансъ Онрудъ.

МОЯТА КУКЛА.

Болна ли си или здрава,
Менъ отъ туй какво ми става?
Нека боледувашъ,
Щомъ като лудувашъ.

Чичо докторъ като каже
Мама с камфоръ да те маже,
Ще крешишъ тогава:
„Азъ съмъ здрава, здрава!“

Нѣма да те слуша мама,
Ще те хванемъ съ нея двама,
Че тогасъ да знаешъ
Колко ще се каешъ!

Дора Габе-Пенева.

